

A Sarutlan Kármeliták Általános Elöljárója
Corso d'Italia 38
00198 Róma, Olaszország

“... elfelejtem, ami mögöttem van, és nekilendülök annak, ami előttem van. Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban.” (Fil 3, 13-14)

Kedves Világban Élő Testvéreim!

Elérkeztünk a hatéves időszakunk (2015-2021) lezárásához, amelyet öröm, megpróbáltatás és sok remény jellemezett. Most, az Általános Káptalan küszöbén, szeretnék mindenért köszönetet mondani Urunknak, amit megengedett, hogy megtapasztaljunk, és elérjünk. Szintén szeretnék mindnyájatoknak köszönetet mondani, amiért imáitokkal és odaadásotokkal támogattatok bennünket. Egyben, szeretném kifejezni imádságos és szeretetteljes közelségemet mindazokhoz, akik betegek, elvesztették rokonukat és barátjukat a járvány alatt, vagy a járvány következményeitől szenvednek. Az Úr erősítsen és támogasson Benneteket kegyelmével és hűséges szeretetével.

1. Az elmúlt hat évben hozzátok írt leveleimben, megpróbáltam kiemelni a VÉK életforma különböző jellemzőit, amelyeket alapvetőnek tartok. Néhányat ezek közül felidézek, hogy frissen tartsuk emlékezetünket, és elkerüljük korunk egy jellegzetes tévedését, amelyet Ferenc pápa így nevez: “a történelmi érzék fokozódó elvesztése, ami további széthulláshoz vezet” (Mindnyájan testvérek enciklika, 13-14).

A 2016-os VÉK levél bemutatta a különböző provinciákból küldött javaslatokról készült beszámolót, mint a 2015-ös Általános Káptalan felvetéseihez való hozzájárulásokat. A javaslatok között szerepelt egy nemzetközi VÉK Tanács megalakulásának lehetősége, a Terézi kármelita karizmában való képzésünk mélyítése, továbbá a VÉK, a szerzetes testvérek és nővérek közötti kommunikáció fejlesztése. Ezek máig érvényes javaslatok és a jövőben is folytatódó projektek. Elméltünk 2017-ben a Világban Élő Kármeliták sokféle lehetséges missziójáról. A misszió egy fontos tényező a VÉK hivatásban, valamint az első és legfontosabb joga és kötelessége minden megkeresztelt és megbérmált kereszténynek. Felismertük, hogy szükséges a világban élő tagjaink szélesebb és aktívabb együttműködése a rend szerzetes testvéreivel és nővéreivel, ahol csak lehetséges. Személyes hivatásának megfelelően, mindenki meghívást kapott a lelki élet, mint az Úrral való barátság, előmozdítására, amely a mások javát szolgáló konkrét művekben nyilvánul meg. A VÉK tagok önazonosságának néhány sajátos szempontjával foglalkoztam 2018-ban. Az imádság és csend szükségességére tettem utalást, annak tudatában, hogy az Úr bennünk lakozik (A tökéletesség útja 28, 8-10), továbbá annak szükségességére, hogy legyőzzük a terméketlen felületességgel való elégedettség kísértését, melynek ki vagyunk téve evilági körülményeink közepette. A következő évben, a helyi és provinciális tanácsok szerepét hangsúlyoztam. Ezekben válik nyilvánvalóvá a közösség/provincia életereje, a testvéri gondoskodás, a képzés és a missziós tanúságtétel vonatkozásában. Amennyire kiderült számomra, a jelenlegi járvány során több provinciális tanács is szervezett online konferenciákat és képzési alkalmakat, imádságos találkozókat. A korlátok ellenére, ezek felbecsülhetetlen támogatást és kísérést nyújtottak a közösségi tagoknak.

Végezetül 2020-ban, megemlékeztem Szent Teréz Anyánk egyházdoktorrá avatásának 50. és a II. Nemzetközi VÉK Konferencia 20. évfordulójáról, utalva bizonyos eredményekre, de rámutatva azokra a kihívásokra is, amelyekkel bizonyos provinciákban szembesülnek. Erre az

évre a COVID-19 járvány terjedése nyomta rá bélyegét. A máig tartó felfordulásban megtapasztalhattuk tehetetlenségünket és törekénységünket. Ragadjuk meg ezt, mint egy értékes tanulási lehetőséget arra, hogy alázatos és Isten végtelen szeretetében hívő hozzáállást alakítsunk ki, bizonyossággal abban, hogy "irgalma örökké tart" (136. Zsoltár).

2. A VÉK általános helyzetére vonatkozóan, a következő számadatokról számolhatok be (2021. május 6-ai adatok szerint). Az ígéretet (ideiglenes és végleges) tett tagok száma 28 824 fő, 92 országban. Kánonjogilag megalapított közösség 775, képzési csoport vagy közösség további 341 van. Az elmúlt hat évben 97 közösség lett kánonjogilag megalapítva. Ezek jelentőségteljes adatok, nem csak a VÉK számbeli növekedését jelzik, de még fontosabb, hogy kiemelik ezek életerejét és eredményességét.

3. Szeretnék utalni azokra az aggodalmakra és zavarokra, melyek egyes VÉK tagok hozzáállása miatt itt-ott felbukkannak. Különösen is a szélsőségekre és radikalizálódásra gondolok. Úgy tűnik, hogy a mai világ néhány jellemzője elkezdett behatolni sorainkba. Ferenc pápa széthúzásnak, populizmusnak és fundamentalizmusnak nevezte ezeket. Ha ezeket tápláljuk, akkor "rég eltemetettnek hitt ősi konfliktusok támadnak fel... rövidlátó, szélsőséges, megbántott és agresszív" (Mindnyájan testvérek enciklika, 11) indulatok. Ezek az önző individualizmus jelei, ortodox buzgóságként álcázva. A gyakorlatban, ez a hozzáállás az Egyház olyan vitatott személyiségeinek támogatásában jelenik meg, akik nincsenek teljes egységben a II. Vatikáni Zsinat tanításával és makacsul ragaszkodnak egy olyan egyházhoz, amely már egyértelműen idejétmúlt. Sajnos ez a hozzáállás és magatartás ellentéteket és értelmetlen megosztottságot teremt, Jézus kifejezett akaratával szembe menve, hogy a tanítványai legyenek szeretetben és igazságban egyek (Jn 15,17 és 17,23). Már Szent Teréz figyelmeztet minket a "tapintatlan buzgóság" veszélyeire (Belső várkastély, Első lakás, 2,17), amely annyira rombolja a közösséget, valamint elfojtja és csökkenti a szeretetet. Napjainkban olyan közösségek építésére vagyunk meghívva, amelyek a jó samaritánus világ iránti aggodalmát mutatják be, az ingyenességen (Mindnyájan testvérek enciklika, 139), a gyengédségen (Mindnyájan testvérek enciklika, 139) és a találkozás művészetén (Mindnyájan testvérek enciklika, 215) keresztül. Az igaz testvéri kapcsolatokat jellemzi egyrészt a tisztelet, másrészt olyan magatartásformák, mint a "közeledés, önkifejezés, mások meghallgatása, egymásra nézés, egymás megismerése, megértése, kapcsolódási pontok keresése-mindez összefoglalható a *párbeszéd* szóval. (Mindnyájan testvérek enciklika, 198).

Egy másik problémához vezethet a közösségi hálózatok ártó szándékú használata, amennyiben tiszteletlen és hamis híreket terjesztenek a magisztériumról (Egyház és püspökök), vagy mások jó hírnevét megsértik. Megkérdezem magamtól, aki így viselkedik, valóban lehet-e a rendünk tagja és Szent Teréz Anyánk igaz gyermeke. Megfontoltan és hidak építésének szándékával kell használnunk ezeket a modern lehetőségeket. Ha megbeszélésre, tisztázásra van szükség, tegyük ezt az igazságot keresve, mindig megmaradva a tiszteletben és a szeretetben. Tartsuk mindig szemünk előtt Szent Pál figyelmeztetését: "Törekedjete rá, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a Lélek egységét (Ef. 4,3). További aggodalomra adhatnak okot az OCDS soraiban bizonyos körülmények között újra felbukkanó klerikális vonások vagy a passzív alárendelődés tendenciája. A VÉK és Egyházi személyeink között olyan kapcsolatot szeretnénk létesíteni, amely az együttműködésen és a jogszerű önállóság kölcsönös tiszteletén alapul. A Világban Élők vonatkozásában ez azt jelenti, hogy emlékeznetek kell arra, hogy önállóságotok van a kormányzásra, a képzésre és a tevékenységeitek megszervezésére, az illetékes felettes szervek által jóváhagyott normákkal összhangban. Nem léphetünk vissza az időben. Ez azt jelentené, hogy nem figyelünk arra, amire ma a Lélek hív minket. Arra hív, hogy együtt járjuk az utat (syn-odos), mint Isten zarándokai a történelemben, felismerve, hogy kiegészítjük egymást a hivatásunkban,

ugyanannak a karizmának a szolgálatában. Világi hivatásokat egyik lényeges eleme az elköteleződés Krisztus Királyságának építésére a világban. (Lumen Gentium 31-32, Christefideles Laiici 15)

4. Zárásképpen, néhány gondolatot szeretnék adni átgondolásra arra vonatkozóan, hogyan tudtok kitartani dinamikus hűséggel az utatokon, együttműködve a Rend más ágaival és a Terézi Kármel Családjával. Valójában, mindannyian meghívást kaptunk, hogy "missziósok" legyünk egy állandóan változó és szenvedő világban, az Úrral való barátságunkból merítve ehhez erőt. Ez akkor lesz lehetséges, ha szembenéztek a gondjaitokkal és belső nehézségeikkel, felfedezve a fényt abban a hitben, amely sosem felejtí Isten hűségét a történelem során. Ebben az értelemben, "hívó alapvetően az, aki emlékezik" (Evangélii Gaudium 13). Elmerülünk egy digitális környezetben, ahol a saját benső énünk folytonos veszélyben van a minket elárasztó információ és kép folyamattól, amelyek nem hozzánk szólnak és csak a felszínen tartanak minket. Ezért sürgető, hogy újra felfedezzük a Szabályzatunkban felvázolt lelki beállítódást. Ez különösen is igaz az Isten Igéjén való elmélkedésre vonatkozóan, arra tanítva minket, hogy óvjuk emlékezetünket és tartsuk életben hitünket, folyamatosan megújítva szövetségünket Istennel Krisztusban.

Ezt a példát élte elénk Jézusról nevezett Szent Teréz és Keresztes Szent János: bár belemerültek az Egyház és a Rend aktuális problémáiba, a szívük tekintete mindvégig, Szentháromságos hazájukra szegeződött. Hozzájuk hasonlóan, az Úrral alázatos és meghitt kapcsolatban, keresnünk kell az ihletet és az erőt, hogy az Egyház és Rendünk szolgálatában tudjunk dolgozni. Ismételten csak úgy, mint Ők, együtt kell dolgoznunk és járnunk az utat. Teréz szövetségeseiket keresett egyházi és világi emberek között, hogy segítsék őt, a kapott karizmának megfelelő alapításokban. Ily módon fontos, hogy Rendünk minden tagja kölcsönös felelősséget érezzen az Egyház azon területe iránt, ahová tartozik, akár csak a saját kármelita közösségének felépítésére, aktív és érett részvétellel.

Mindez meghív bennünket a képzésre való nyitottságra és fogékony befogadására. Ez a képzés mindenekelőtt olyan képzés kell, hogy legyen, ami az élet teológiai látásmódja felé vezet, olyan valós hit felé, amely nyitott a reményre és "a szeretetben teljesedik ki" (Gal 5,6), mint Mária és József hite, Isten Igéjére összpontosítva, és megtestesüléséből fakadó mindennapi szükségleteire figyelmesen. Egy ilyen képzés szerves részét képezi Szentjeink írásainak tanulmányozása és világi hivatásunk nézőpontjából történő befogadása.

A Feltámadott Keresztre feszítettből áradó fény világosítsa meg életetek és szívetek, hogy a maga teljességében tudjátok megélni hivatásokat és missziókat az Egyházban és a mai világban. Kitartást kívánok, különösen Mária, az Egyház Anyja és hitvese József, Anyaszentegyházunk védőszentje és Rendünk "leglelkesebb pártfogója" közbenjárására.

Az Úr áldja és védje meg családjaitokat és közösségeiteket!

Róma, 2021. május 24. - Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja ünnepén

Kármelita testvériséggel,

Fr. Saverio Cannistrá, OCD

Általános Előljáró